

Menneskerettigheder, og dér kan jeg sige, at Det Danske Center for Menneskerettigheder fremstiller, at ordningen med tvangsmæssig fremstilling ikke anvendes i situationer, hvor en genoptagelsesansøgning eller lignende kan skabe tvivl om en mulig fornyet realitetsbehandling af en ansøgning om opholdstilladelse.

Og jeg kan berolige hr. Arne Melchior med, at netop på baggrund af den indvending fra Det Danske Center for Menneskerettigheder er lovforslaget ændret sådan, at det nu er præciseret i bemærkningerne, at politiet i de situationer, hvor asylansøgerne anmoder om genoptagelse af asylsagen og den genoptages i overensstemmelse med gældende praksis, vil stille udsendelsesforanstaltningerne i bero. Og det vil så sige, at det problem, som hr. Arne Melchior peger på, og som Det Danske Center for Menneskerettigheder også har været inde på, har vi nu indrettet lovforslaget efter.

Med hensyn til en række af de øvrige henvisninger, der har været til høringssvarene, vil jeg godt gøre opmærksom på et problem, som jeg synes har præget det sidste par udlændingedebatter, og det er, at man i forbindelse med vores fremsendelse af høringssvar fører debatter ud fra det, der står i høringssvarene, og ikke ud fra de faktiske ændringer, som vi på baggrund af høringssvarene har indarbejdet i lovforslaget.

Dér synes jeg, at man måske kan stille det spørgsmål, om den måde at bruge høringssvar på fører til en rimelig og redelig debat – jeg henviser her til den måde, hr. Helge Adam Møller og fru Birthe Rønn Hornbech argumenterede på – for det, der er til behandling her, er ikke udkast, vi har sendt til høring, men naturligvis det lovforslag, som vi er endt med at fremsætte i Folketinget. Når vi sender et lovforslag til høring, så er det simpelt hen for at blive klogere, og det fremgår jo særdeles ofte, at det bliver vi også undervejs, og derfor tilretter vi lovforslaget.

Dermed har jeg vist besvaret de direkte spørgsmål, der blev stillet.

Hr. Søren Søndergaard brød sig ikke så meget om de begrundelser, der er givet for den del af lovforslaget, der har med fremstilling for en repræsentation at gøre. Dertil vil jeg helt enkelt sige, at jeg mener, at det er en nødvendighed, men at jeg også mener, at det er rigtigt og rimeligt, at der drages omsorg for, at når folk har været igennem hele asylsystemet – først Udlændingestyrelsen og derefter Flyttningsnævnet, og måske har de også søgt Indenrigsministeriet

om humanitær opholdstilladelse, og måske har sagen været omkring Ombudsmanden – og sagen så er endeligt afsluttet, må det efter en så grundig behandling ikke være sådan, at de blot ved at lade være med at medvirke alligevel kan få ret til at blive i Danmark.

Der er den nøje sammenhæng og logik i vores udlændingssystem, at det på den ene side er meget grundigt og forbundet med en meget høj grad af retssikkerhed – det har vi i høj grad draget omsorg for – men at vi på den anden side også skal sørge for, at folk, når de så har været igennem hele dette system og derefter ikke har ret til at være her, rent faktisk udrejser. Hvis vi ikke gør det, mener jeg, at mange af de gode bestræbelser, der ellers er for at få systemet til at hænge sammen, falder til jorden, og det er i det lys, man skal se den bestemmelse, der foreslås her.

Til sidst vil jeg godt komme med en enkelt bemærkning om det, som flere har været inde på, nemlig at de føler det som et dilemma, at der er noget i lovforslaget, de kan lide, og noget andet, som de ikke kan lide, og så spørger de, hvorfor vi tillader os at komme med begge ingredienser i det samme lovforslag:

Det gør vi, fordi det drejer sig om udlændingeloven, og tidligere har præcis de samme, som nu er lidt kritiske over for det, sagt det stik modsatte, nemlig: Kan vi dog ikke slippe for i løbet af den samme politiske sæson at få flere af hinanden uafhængige ændringer af udlændingeloven, for så bliver behandlingen for fragmenteret, og så kan vi ikke få den brede sammenhæng i det. Og jeg har faktisk gjort det, at jeg har lyttet til tidligere indvendinger, og derfor er det nu samlet i det samme lovforslag, og ret meget anderledes tror jeg næppe det kan være.

(Kort bemærkning).

**Birthe Rønn Hornbech (V):**

Jeg har en række spørgsmål til ministeren:

Jeg glæder mig over, at ministeren sagde, at ikke enhver kan komme og påberåbe sig vold, og jeg vil derfor spørge ministeren: Hvad er vold? Er det noget, der er strafbart, er det noget, der skal fastslås ved domstolene, eller skal Udlændingestyrelsen til at være en dømmende magt, eller skal vi bare have standretter her i landet over for såkaldte voldelige mænd? Det var det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål lyder: Er ministeren enig i, at falske beskyldninger om, at en ægtefælle